

men Kendsgerning, hvad man kan se ved at gennemgaa, hvori disse ekstraordinære Bestræbelser har bestaaet. Regeringen er vedblivende villig til at tage alt fornødent Hensyn til Byerhvervenes vanskelige Stilling. Vi er nødt til at føre vor Politik i saa Henseende ud fra de økonomiske og politiske Grundsætninger, vi nu en Gang har, men vi vil, som jeg har sagt ved tidligere Lejligheder, føre den med al mulig Hensyntagen til modstaaende Anskuelser.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen har Ordet for en kort Bemærkning.

L. Rasmussen: Paa den forsigtige og diplomatiske Maade, som er den højtærede Statsminister egen, har han tilkendegivet Ministeren for offentlige Arbejder, at han ikke har en Øre i Behold den 1. April 1923. Det er ikke til at misforstaa. Den højtærede Minister sagde: For saa vidt en Finansbevilling ikke slaar til, plejer man ikke i Finansudvalget at indvende noget imod, at man tager Resten paa Tillægsbevillingsloven. Derom er vi saa fuldkommen enige; men der er aldrig før nu indtraadt dette — det vil den højtærede Statsminister være nødt til at give mig Ret i —, at en Minister, naar han mener i et Finansaar at skulle bruge et Beløb stort eller lille og har opført det paa Finanslovsforslaget — og Ministeren for offentlige Arbejder mener i dette Aar at skulle bruge 5 Mill. Kr. til rullende Materiel; det er der ikke Tvivl om efter hans Udtalelser —, stryger Pengene paa Finansloven, fordi han har dem i Behold. Den højtærede Statsminister vil aldrig prøve paa at sige, at deri har Ministeren for offentlige Arbejder Ret, forsaadant noget har aldrig været praktiseret før nu, hvor man skal til at skabe en kunstig Balance, saa kunstig, at Gudskelov alle kan forstaa det, ogsaa de, der ikke er inde i den Fremgangsmaade, der plejer at anvendes her paa Rigsdagen.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Stauning har Ordet for en kort Bemærkning.

Stauning: Den højtærede Finansminister bemærkede i Anledning af Udtalelser af mig om Skatternes Svigten, der efter min Mening skyldtes den økonomiske Politik fra Regeringens Side, at dette ikke var rigtigt, og henviste til, at Skatterne svigtede alle Vegne ude i Verden. Jeg er nu ikke

saa sikker paa, at den Paastand er rigtig, at de svigter alle Vegne. Det er meget muligt, at de svigter flere Steder end her; men i hvert Fald ved jeg, at Skatterne nødvendigvis maa svigte, naar man fører en Politik, der bevidst gaar ud paa at lamme Erhvervslivet og holde 60 000 Mennesker arbejdsløse. Naar dette sker Aar efter Aar, uden at man griber ind derimod, saa maa Skatterne nødvendigvis svigte. Den højtærede Minister gjorde endvidere en Bemærkning om, at Klagen over, at Spareforanstaltningerne kom stykkevis og planløst, var ubegrundet, thi der var Plan deri, og det var rimeligt, at de maatte komme stykkevis, og de vilde fremdeles komme paa den Maade. Jeg synes nu, at naar man staar i en Situation, hvor der savnes Balance og Mulighed for at skaffe Balance, og hvor Skatterne svigter, og hvor der er alle de Vanskeligheder, der nu i Øjeblikket kommer til, er det rigtigt, at man søger at danne sig et Overblik over, paa hvilken Maade man er i Stand til at løse de Opgaver, der saaledes melder sig. Det, jeg har klaget over, er, at man ikke samlet søger at paa-vise, at vi er i Stand til ved de og de Midlers Anvendelse at tilvejebringe en økonomisk Ordning, der har Udsigt til at bære. Det nytter ikke, at den højtærede Minister erklærer, at der vedblivende vil blive foretaget Spareforanstaltninger. Man maa forlange, at Regeringen ikke blot søger at skaffe sig et Overblik over Tiden fra Slutningen af Februar til den 1. April samme Aar, men over en betydelig længere Tid, og anviser Rigsdagen, paa hvilken Maade den finansielle Balance, hele den økonomiske Ordning af Samfundet kan tilvejebringes paa en mere betryggende Maade, end det fremgik af de Udtalelser, vi hidtil har faaet. — I Anledning af nogle Bemærkninger, der faldt fra det ærede Medlem Hr. Korsgaard, skal jeg sige, at jeg meget vel forstaa de Vanskeligheder, det konservative Parti har haft ved at komme nogen Vegne med Partiet Venstre, hvis Opfattelse af Byernes Erhvervsliv er væsentlig anderledes end den, det ærede Medlem repræsenterer. Jeg tror, disse Vanskeligheder vil vedblive at være der, saa længe man forsøger at bilde sig ind, at man kan opretholde en politisk Alliance med Udsigt til, at Byerhvervenes Interesser ogsaa vil blive varetaget paa betryggende Maade under denne Koalition. Men det nytter jo ikke, at det ærede Medlem klager, han maa tage det ligesom Manden, der sagde: Man maa bære sit Kors — han havde sin Kone paa Ryggen.